

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Tureckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

sporządzona w Warszawie dnia 3 listopada 1993 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 3 listopada 1993 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Tureckiej w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

UMOWA

**między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Republiki Tureckiej w sprawie unikania
podwójnego opodatkowania w zakresie podatków
od dochodu i majątku**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Tureckiej,

pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy — bez względu na sposób poboru — podatków od dochodu i majątku, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego jednostek terytorialnych bądź władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i majątku uważa się wszystkie podatki, które nakłada się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, w tym podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnej kwoty wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą:

a) w Polsce:

- I. podatek dochodowy od osób fizycznych;
- II. podatek dochodowy od osób prawnych;
(zwane dalej „podatkami polskimi”);

b) w Turcji:

- I. podatek dochodowy (Gelir Vergisi);
- II. podatek dochodowy od osób prawnych (Kurumlar Vergisi);
- III. danina od podatku dochodowego i od podatku dochodowego od osób prawnych;
(zwane dalej „podatkami tureckimi”).

4. Niniejsza umowa ma także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub zasadniczo podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone przez każde z Umawiających się Państw obok lub zamiast istniejących podatków. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszelkich zasadniczych zmianach, dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) (I) określenie „Polska” oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również obszar morski poza morzem terytorialnym Polski, na którym Polska może, na podstawie prawa wewnętrznego i zgodnie z prawem międzynarodowym, sprawować prawa do badania i wykorzystania dna morskiego i podglebia oraz ich zasobów naturalnych;
- (II) określenie „Turcja” oznacza terytorium Turcji, morze terytorialne, jak również obszary morskie, nad którymi Turcja sprawuje zgodnie z prawem międzynarodowym jurysdykcję lub suwerenne prawa w zakresie badania, eksploatacji, ochrony i zarządzania zasobami naturalnymi;
- b) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Polskę lub Turcję;
- c) określenie „podatek” oznacza każdy podatek objęty artykułem 2 niniejszej umowy;
- d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub jakąkolwiek inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenie „siedziba prawna” oznacza w odniesieniu do Turcji siedzibę prawną zarządu głównego, zarejestrowaną zgodnie z tureckim Kodeksem han-

dlowym, lub w przypadku Polski miejsce zarządu zgodnie z polskim Kodeksem handlowym;

g) określenie „obywatele” oznacza wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz wszelkie osoby prawne, spółki osobowe lub stowarzyszenia utworzone na podstawie obowiązującego prawa w Umawiającym się Państwie;

h) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

i) określenie „właściwa władza” oznacza:

- 1) w przypadku Polski — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
- 2) w przypadku Turcji — Ministra Finansów i Cel lub jego upoważnionego przedstawiciela;

j) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym albo pojazdem drogowym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy statek morski, statek powietrzny lub pojazd drogowy jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, do których stosuje się niniejszą umowę.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, siedzibę prawną zarządu głównego albo inne kryterium o podobnym charakterze.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 tego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w Państwie, z którym ma ona

ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Umawiających się Państw lub jeżeli nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 tego artykułu osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu. Jeżeli jednak miejsce faktycznego zarządzania działalnością osoby znajduje się w jednym z Umawiających się Państw, a jej siedziba prawna znajduje się w drugim Umawiającym się Państwie, to właściwe władze Umawiających się Państw określają, w drodze wzajemnego porozumienia, to Umawiające się Państwo, którego spółka będzie uważana za mającą na jego obszarze siedzibę w rozumieniu niniejszej umowy.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, poprzez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) zakład fabryczny;
- e) warsztat oraz
- f) kopalnię albo źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych;
- g) plac budowy, prace budowlane lub instalacyjne, lecz tylko wtedy, gdy trwają one dłużej niż 12 miesięcy.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek w celu składowania, wystawiania albo wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów, należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów, należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przerebu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem że całość działalności stałej placówki, wynikający z takiego połączenia, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba — inna aniżeli niezależny przedstawiciel, do którego mają zastosowanie postanowienia ustępu 5 — działa w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa i jeżeli posiada ona i zwyczajowo wykonuje w tym Państwie pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że to przedsiębiorstwo posiada zakład w tym Państwie w zakresie wszelkiej działalności prowadzonej przez daną osobę na rzecz przedsiębiorstwa, chyba że działalność tej osoby jest ograniczona do czynności wymienionych w ustępie 3, które, jeżeli wykonywane są za pośrednictwem placówki, nie powodują przekształcenia tej placówki w zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

5. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że prowadzi ono w tym Państwie działalność przez maklera, komiśanta albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, jeżeli te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

6. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Pań-

stwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z rolnictwa i leśnictwa), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany tylko w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma znaczenie zgodne z prawem tego Państwa, w którym dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku wszelkie mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz wykorzystywany w gospodarstwach rolnych i leśnych i wszelkiego rodzaju stanowiska rybołówcze oraz prawa, do których mają zastosowanie ogólne normy dotyczące prawa własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego i prawa do zmiennych lub statycznych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, barki, pojazdy drogowe i statki powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów uzyskiwanych z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa oraz do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z uwzględnieniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie wydatków ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu mają również zastosowanie do zysków osiągniętych z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada udział bezpośredni bądź pośredni w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby posiadają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli jedno Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i opodatkowuje odpowiednio również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z których tytułu przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które, zdaniem pierwszego Państwa, osiągnęłyby jego przedsiębiorstwo, gdyby warunki uzgodnione między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między niezależnymi przedsiębiorstwami, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku zapłaconego od tych

zysków w tym drugim Państwie, jeżeli uzna ono taką korektę za uzasadnioną. Przy ustalaniu korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się ze sobą, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie dywidendy mogą być opodatkowane również w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale gdy odbiorca jest właścicielem dywidend, podatek tak wymierzony nie może przekroczyć:

- a) 10 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli odbiorcą dywidend jest spółka (z wyłączeniem spółki osobowej), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25%;
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich innych przypadkach.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochody z akcji, akcji gratisowych, praw do pobierania korzyści, z akcji członków założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, zrównane są z wpływami z akcji, a także dochody z funduszu inwestycyjnego i powierniczego.

4. Zyski spółki Umawiającego się Państwa, prowadzącej działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem położonego tam zakładu, mogą, po opodatkowaniu ich na mocy artykułu 7, być opodatkowane od pozostałej kwoty w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład. Jednakże taki podatek nie może przekroczyć 15% kwoty tych zysków po odliczeniu z nich podatku od osób prawnych, nałożonego w tym drugim Państwie.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z którego tytułu wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7.

6. Z uwzględnieniem postanowień ustępu 4, jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z którego tytułu dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki takie mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2,

a) odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie i należne Rządowi drugiego Umawiającego się Państwa, w tym jego władzom lokalnym, Bankowi Centralnemu drugiego Umawiającego się Państwa;

b) odsetki należne od pożyczek popieranych przez ten Rząd

są wolne od podatku w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Określenie „odsetki”, użyte w tym artykule, oznacza dochód od pożyczek rządowych, obligacji lub skryptów dłużnych zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem do udziału w zyskach dłużnika i w zyskach od wszelkiego rodzaju roszczeń, jak również innego rodzaju dochody, które według ustawodawstwa podatkowego Państwa, z którego pochodzą, zrównane są z dochodami z pożyczek.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek, będący ich właścicielem, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową poprzez położony tam zakład bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, korzystając ze stałej placówki, która jest w nim położona, i jeżeli wie-

rzytelność, z której tytułu są płacone odsetki, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu. W takim wypadku mają zastosowanie postanowienia artykułu 7.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna lub władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którego działalnością powstało zadłużenie, z którego tytułu są wypłacane odsetki, i takie odsetki są wypłacane przez ten zakład, to odsetki te będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, w którym zakład jest położony.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi a osobą trzecią kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem i właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności te mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorca tych należności jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie „należności licencyjne”, użyte w niniejszym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu wynagrodzenia za użytkowanie lub prawo do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, każdego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane ze zdobytym doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z któ-

rego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście należą do takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku mają zastosowanie postanowienia artykułu 7.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którego działalnością powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład pokrywa te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest ten zakład.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne albo między nimi a osobą trzecią kwota należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne mających związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona bez takich powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego, należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną osiągnięte przez przeniesienie własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków morskich lub statków powietrznych albo pojazdów drogowych eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej oraz majątku ruchomego związane-

go z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2 i 3 tego artykułu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jednakże zyski te, wymienione w poprzednim zdaniu, podlegają opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli okres między nabyciem a zbyciem nie przekroczy 1 roku.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Jednakże taki dochód może być opodatkowany również w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli taka działalność zawodowa jest wykonywana w tym drugim Państwie i jeżeli:

- a) osoba posiada w tym drugim Umawiającym się Państwie stałą placówkę dla wykonywania tych usług lub działalności albo
- b) przebywa ona w tym drugim Państwie w celu wykonywania zawodu lub działalności, łącznie przez 183 dni lub więcej w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie.

W takich okolicznościach tylko ten dochód, który można przypisać placówce lub który pochodzi z pracy zawodowej albo działalności wykonywanej w czasie jej obecności w tym drugim Państwie, może być, w zależności od konkretnej sytuacji, opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Dochód uzyskiwany przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z tytułu działalności zawodowej lub innej działalności o podobnym charakterze podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Jednakże ten dochód może być opodatkowany również w tym drugim Państwie, jeżeli w tym drugim Umawiającym się Państwie wykonywana jest praca zawodowa lub inna działalność i jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo posiada w tym drugim Państwie zakład, za którego pośrednictwem wykonywany jest zawód lub inna działalność,
- b) okres lub okresy wykonywania działalności zawodowej przekroczy łącznie 183 dni w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie.

W takich okolicznościach tylko ta część dochodu, jaką można przypisać zakładowi lub wykonywanemu zawodowi lub innej samodzielnej działalności wykonywanej w tym drugim Państwie w zależności od konkretnej sytuacji, może być opodatkowana w tym drugim Pań-

stwie. W każdym przypadku przedsiębiorstwo może wybrać to drugie Państwo dla opodatkowania dochodu zgodnie z postanowieniami artykułu 7 niniejszej umowy, jak gdyby dochód był przypisany zakładowi przedsiębiorstwa położonego w tym drugim Państwie. Dokonanie takiego wyboru nie narusza prawa tego drugiego Państwa do nałożenia podatku na taki dochód.

3. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą, oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, stomatologów, księgowych oraz inną działalność wymagającą specjalnych kwalifikacji zawodowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20 pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w danym roku kalendarzowym oraz
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, oraz
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, statku powietrznego lub pojazdu drogowego używanego w komunikacji międzynarodowej mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym mieści się siedziba przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członko-

stwa w radzie nadzorczej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód osiągnięty z osobiście wykonywanej działalności artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód ten, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, dochody z działalności określonej w ustępie 1, wykonywanej w ramach programu wymiany kulturalnej lub sportowej uzgodnionego pomiędzy Umawiającymi się Państwami, będą zwolnione od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ta działalność jest wykonywana.

Artykuł 18

Emerytury i renty

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 1, emerytury oraz inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu jej zatrudnienia w przeszłości będą opodatkowane tylko w Umawiającym się Państwie, w którym ich odbiorca ma stałe miejsce zamieszkania. Postanowienie to ma również zastosowanie do renty dożywotniej wypłacanej osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie.

2. Emerytury i renty dożywotnie, jak również inne świadczenia okresowe lub doraźne wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną z tytułu ubezpieczenia od osobistych wypadków mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Pracownicy państwowi

1. Wynagrodzenie, w tym emerytura wypłacana z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną bądź władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług o charakterze rządowym, świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy, będzie podlegać opodatkowaniu wyłącznie w tym Państwie.

2. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń oraz emerytur lub rent mających związek z działalnością gospodarczą prowadzoną przez jedno z Umawiających się Państw, jego jednostkę administracyjną lub władzę lokalną.

Artykuł 20

Studenci

1. Płatności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie będą opodatkowane w pierwszym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

2. Wynagrodzenie, które otrzymuje student lub praktykant posiadający obywatelstwo jednego Państwa z tytułu zatrudnienia w drugim Umawiającym się Państwie w celu uzyskania praktycznego doświadczenia w zakresie jego wykształcenia lub wykształcenia, które nie przekracza 183 dni w roku kalendarzowym, nie podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu innego niż dochód z tytułu majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli odbiorca takiego dochodu, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem zakładu tam położonego albo wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, wykorzystując położoną tam stałą placówkę, a prawo bądź majątek, w związku z którymi dochód jest wypłacany, są rzeczywiście związane z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 22

Majątek

1. Majątek nieruchomy, o którym mowa w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego z Umawiają-

cych się Państw posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu — może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, statki powietrzne i pojazdy drogowe eksploatowane w komunikacji międzynarodowej, jak też majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów drogowych, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Polski podwójnego opodatkowania będzie się unikać w sposób następujący:

a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Turcji, to Polska z zastrzeżeniem postanowień lit. b) zwolni od podatku taki dochód lub majątek; przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby Polska może zastosować stawkę podatkową, która byłaby zastosowana, gdyby dochód lub majątek wyłączony spod opodatkowania nie był w powyższy sposób zwolniony od podatku;

b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Turcji, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Turcji; takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku wyliczonego przed dokonaniem odliczenia, która odnosi się do części dochodu osiągniętego w Turcji.

2. W przypadku Turcji podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób: Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Turcji osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Polsce, to Turcja zezwoli, z zastosowaniem tureckiego prawa podatkowego odnośnie do zaliczania podatków zagranicznych, na odliczenie od podatku dochodowego lub od majątku danej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu lub od majątku zapłaconemu w Polsce. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego w Turcji

przed dokonaniem odliczenia, która odnosi się do dochodu lub majątku podlegającego opodatkowaniu w Polsce.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie będą poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym w tym samych okolicznościach są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa.

2. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 10 ustęp 4, opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie będzie w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części, bezpośrednio albo pośrednio, należy lub jest kontrolowany przez osobę lub osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie będą w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa.

4. Niniejsze postanowienia nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie osobistych zwolnień podatkowych, udogodnień i obniżek z uwagi na stan cywilny bądź obowiązki rodzinne, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

5. Z wyjątkiem stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6 niniejszej umowy, odsetki, należności licencyjne i inne płatności dokonywane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków takiego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie jakkolwiek długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa należne osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będą — dla celów określenia należnego podatku od majątku takiego przedsiębiorstwa — odliczane przy uwzględnieniu takich samych warunków, jak gdyby wierzycielem była osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw pociągają za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub — jeżeli jego sprawa objęta jest postanowieniem artykułu 24 ustęp 1 — właściwej władzy tego Państwa, którego jest obywatelem.

2. Jeżeli właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, to poczyni starania, ażeby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów tego artykułu mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio. Jeżeli dla osiągnięcia porozumienia wskazana jest ustna wymiana opinii, to taka wymiana może nastąpić za pośrednictwem komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa, i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy umowa, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w zakresie tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko dla tych celów. Mogą one udostępniać

te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa, lub informacji, których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (*ordre public*).

Artykuł 27

Pracownicy dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsza umowa podlega ratyfikacji. Każde z Umawiających się Państw notyfikuje drugiemu Państwu zakończenie procedury ratyfikacyjnej. Umowa wejdzie w życie pierwszego dnia następnego miesiąca po dniu, w którym otrzymano notę późniejszą. Postanowienia umowy będą miały zastosowanie w obu Umawiających się Państwach do podatków w odniesieniu do każdego roku podatkowego zaczynającego się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następnym po roku, w którym umowa weszła w życie.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostaje w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez jedno z Umawiających się Państw. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć umowę w drodze dyplomatycznej, przekazując notę na sześć miesięcy przed upływem każdego roku kalendarzowego. W takim wypadku umowa przestanie obowiązywać w obu Umawiających się Państwach, jeżeli chodzi o podatki wymagalne za każdy okres podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następnym po roku, w którym przekazano notę o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę i przystawili na niej swoje pieczęcie.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie dnia 3 listopada 1993 r., każdy w językach polskim, tureckim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbież-

ności między tekstami, tekst angielski będzie rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

A. Olechowski

Z upoważnienia
Rządu
Republiki Tureckiej

Hikmet Çetin

Po zapoznaniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

— została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,

— jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,

— będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 23 grudnia 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*